

Dr. D.M. Kale

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - IX

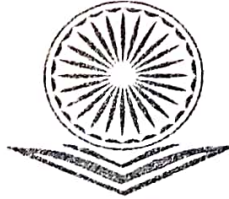
Issue - IV

OCTOBER - DECEMBER - 2020

MARATHI PART - II

Peer Reviewed Refereed
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2019 - 6.399
www.sjifactor.com

❖ EDITOR ❖

Asst. Prof. Vinay Shankarrao Hatole
M.Sc (Maths), M.B.A. (Mktg.), M.B.A. (H.R.),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod. & Dir.), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

Ajanta Prakashan
Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad Ta. Mukhed. Dist. Nanded

The information and views expressed and the research content published in this journal, the sole responsibility lies entirely with the author(s) and does not reflect the official opinion of the Editorial Board, Advisory Committee and the Editor in Chief of the Journal "AJANTA".
Owner, printer & publisher Vinay S. Hatole has printed this journal at Ajanta Computer and Printers, Jaisingpura, University Gate, Aurangabad, also Published the same at Aurangabad.

Printed by

Ajanta Computer, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)

Printed by

Ajanta Computer, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)

Cell No. : 9579260877, 9822620877, 7030308239 Ph. No. : (0240) 2400877

E-mail : ajanta5050@gmail.com, www.ajantapublishan.com

AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - Impact Factor - 6.399 (www.sjifactor.com)

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad To. Mukhed. Dist. Nanded

EDITORIAL BOARD

<p>Professor Walter Hay Dept of English, University of Madras, Madras 1991, Bangalore</p>	<p>Madaviah MacArthur University of the South Pacific, Lautoka Hwy 4, Suva, Fiji, F.M. Fiji Islands 3002, Australia</p>
<p>Dr. Ashraf Fatah Khat College of Arts and Sciences, Salman Bin Abdul Aziz University, K.A.B.</p>	<p>Dr. Nicholas Lymnides Reading Lecturer & Lecturer, Faculty of Education, Faculty of Education, North College, London Metropolitan University, 112-114 Holloway Road, London, N7 8RN, UK</p>
<p>Muhammad Mezbah ul Islam Ph.D. (1981) India; Lect. Dept of Information Science and Library Management, University of Madras, Madras - 1991, Bangalore</p>	<p>Dr. Meenu Maheshwari Asst. Prof. & Former Head Dept of Commerce & Management, University of Kota, Kota</p>
<p>Dr. S. Sampath Prof. of Statistics, University of Madras, Chennai 600015</p>	<p>Dr. D. H. Malini Srinivasan Rao M.A. Ph.D. (1986) Asst. Prof. Dept of Management, Pondicherry University, Karaikal 605005</p>
<p>Dr. S. K. Omanwar Professor and Head, Physics, Raj College, Keshavnagar, University, Anantnag</p>	<p>Dr. Manu Pratap Singh Professor & Lect. School for Environmental Sciences, Dr. Babasaheb Ambedkar University, Marhawal Road, Lucknow</p>
<p>Dr. Shekhar Gungurwar Head Dept. Vocational Block, Maharajkrishna Vastha, Handed</p>	<p>Memon Nohel Md Yusuf Dept. of Commerce, Birwa College of Technology, Birwa, Oman</p>
<p>Dr. S. Karunanidhi Professor & Head, Dept. of Psychology, University of Madras</p>	<p>Prof. Joyanta Borbora Head Dept. of Sociology, University, Dibrugarh</p>
<p>Dr. Walmik Narwade Head Dept. of Commerce, Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aunangabad</p>	<p>Dr. Manoj Dixit Professor and Head, Department of Public Administration Director, Institute of Tourism Studies, Lucknow University, Lucknow</p>
<p>Prof. P. I. Srinivasan Professor and Head, Dept. of Management Studies, University of Madras, Chennai</p>	<p>Dr. P. Vithal School of Language and Literature, Marathi Dept. Saani Campus, North Maharashtra University, Handed</p>

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad Tal. Mukhed. Dist. Handed

 EDITORIAL BOARD

Dr. Jagdish R. Babeti
H.O.D. K.M.J.B. College of Pharmacy,
Muzumbar, A.P. Tal. Chanderwad Dist. Nandikot

Dr. Sarfique Razaque
Unit, Department of Psychology,
Viveka Bhava University,
Hazurkote, Beed Dist.

Prof. Ram Nandan Singh
Dept. of Buddhist Studies University of Jaipur

Dr. Safiqur Rahman
Assistant Professor Dept. of Geography,
Gandhari College Ramnagar, Gandhari,
Aurang.

PUBLISHED BY

Ajanta Prakashan

Aurangabad. (M.S.)

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Muramba Tal. Ahmednagar Dist. Maharashtra

VOLUME - IX, ISSUE - IV - OCTOBER - DECEMBER - 2020

AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - IMPACT FACTOR - 6.399 (www.sjifactor.com)

CONTENTS OF MARATHI PART - II

अ.क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	कोविड-१९ मुळे विस्कळीत झालेले सामाजिक जनजीवन मूळ पदावर आणण्यासाठी मानवी भावनांद्वारे जाहिरातीचा सकारात्मक वापर प्रा. कृष्णा गणपत सावंत	१-५
२	कोरोना महामारीचा ग्रामीण अर्थव्यवस्थेवर झालेला परिणाम आणि यामध्ये वृत्तपत्रांनी बजावलेली महत्त्वाची भूमिका विपिन सोनावणे शिरिष अंबेकर	६-११
३	भारतीय आरोग्य व्यवस्था आणि कोवीड-१९ परिस्थिती प्रा. डॉ. मुरलीधर पंडीत गायकवाड	१२-१६
४	कोविड-१९ चे ग्रामीण जीवणावरील परिणाम प्रा. स्मिता रा. देवर	१७-२१
५	कोविड-१९ संबंधी प्रकरणात भारताच्या सर्वोच्च न्यायालयाची भूमिका प्रा. डॉ. विनोद राठोड	२२-२६
६	कोविड-१९ च्या काळात स्मार्टफोनमुळे ग्रामीण शिक्षणावर झालेला परिणाम यांचा मागोवा प्रा. इंद्रजित नितीनराव बंगाले	२७-२९
७	शेती उद्योजकता निर्माण डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा दृष्टिकोन डॉ. एच. यु. पेटकर	३०-३५
८	कोविड-१९ जागतिक महामारीचा चीन व अमेरिकेच्या संबंधावर झालेला परिणाम प्रा. डॉ. संजय सांभाळकर	३६-४१
९	महाराष्ट्रातील आघाडी शासन : अपरिहार्यता व भवितव्य प्रा. मंगरे एम. के.	४२-४५
१०	मराठी वृत्तपत्रांतील महिलांविषयक पुरवण्या एक अभ्यास विशेष नीरा विधनाथ देवकते प्रा. डॉ. सुधीर गव्हाणे	४६-४९
११	सामाजिक जीवनात जाहिरातीचा सकारात्मक प्रभाव प्रा. डॉ. यु. सी. घोसरे	५०-५३

1

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad To. Mukhed. Dist. Nanded

VOLUME - 18 ISSUE - IV 19 NUMBER 141 NUMBER 0000
AJANTA - ISSN 2277 - 5739 IMPACT FACTOR - 6.399 (www.ajfactor.com)

CONTENTS OF MARATHI PART - II

क्र. क्र.	विषय आणि लेखकांचे नाव	पृष्ठ क्र.
१२	जीवनवाचनावना शोभ विद्यापी कर्ण पाटील यांची याचना डॉ. कमलाकर सख्खाम	१४६-१४९
१३	सांगीत वाचनावना संपत्ती डॉ. मधुकर साठे	१४९-१५३
१४	वेदान्त वेदशास्त्रीकरण एक ज्ञानास डॉ. जीवन महापुत्री	१५३-१५९
१५	आपली व्यक्तीवाचनावना प्रशासनाची गुणवत्ता विक्रम वेदवेदी यांचे डॉ. ज्योती भावपुत्रे	१५९-१६३
१६	गुणवत्तेवरील सामाजिक व राजकीय आव्हाने प्र. डॉ. सुभाष प्रकाश गुवात्रे	१६६-१७२
१७	आदिवासींचे मानवाधिकार - एक सवा जगातील आव्हान प्र. डॉ. सुनिल प्रकाश सायमोळ	१७३-१७९
१८	वाचनावना लोकसंश्लेषीय सवात्मक वेदनांचा गुणवत्तेक ज्ञानास डॉ. सत्यन सायमक सखीर	१८०-१८६
१९	महापट्टातील सायमि वेदनांचा डॉ. श्रीकांत गुवात्रे	१८६-१९२
२०	आदिवासींचे मानवाधिकार - संकल्पनात्मक ज्ञानास डॉ. विशाखी सनराज पाटील कातरवे विशाखी मिनकर	१९२-१९८
२१	हिंदीची जिव्हा अर्थव्यवस्था विक्रमक ज्ञानास डॉ. विशाखी सायम योगी जाकाश शिवाय	१९८-२०४
२२	संज्ञक ज्योति, यांची याचना ; ज्ञानात्मक, सांगीत प्र. डॉ. सिद्धार्थ सगास	२०४-२१०
२३	इवावेज्युर्वे - शिवाय व यांची याचना डॉ. मोहम्मद ज्योती प. म. म.	२१०-२१६

VOLUME - IX, ISSUE - IV - OCTOBER - DECEMBER - 2020

AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - IMPACT FACTOR - 6.399 (www.sjifactor.com)

CONTENTS OF MARATHI PART - II

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
२४	उच्च माध्यमिक शिक्षण घेणाऱ्या विद्यार्थ्यांवर सोशल नेटवर्किंग माईटसचा होणारा परिणाम प्रिती निकालजे	११०-१११
२५	औरंगाबाद शहरातील शिक्षिकांमध्ये भारतीय संविधानातील महिला सशक्तिकरण कायदाद्वारे येणाऱ्या कलमाविषयी असलेली जाणीव जागरूकतेचा निकटवर्ती अभ्यास वैशाली ताराचंद निकालजे	११३-११६
२६	बुद्धकाळीन सांसारिक जीवन न्याय पद्धती रसाळ दि. पं.स.	११७-१३०
२७	नागपूर जिल्ह्यातील आधुनिक डिस्क व सुधार सिंवन पद्धतीचा वापर व व्यवस्थेचा विकाराचे अध्ययन डॉ. सतीश बुदुरे	१३१-१३६
२८	महाराष्ट्र राज्य कृषी विभागाद्वारे सनविण्यात येणाऱ्या विविध योजनांचे भंडारा जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांच्या आर्थिक विकारात योगदान प्रविण कामधे डॉ. सुधाकर बी. इंगळे	१३५-१३९
२९	गडचिरोली जिल्ह्यातील महिला बचत गटांचे जिल्ह्याच्या आर्थिक प्रगतीत योगदान चंदना कुबडे डॉ. जे. पी. देशमुख	१४०-१४३
३०	टोमॅटो वितरणाच्या विविध पद्धती प्रा. साहेबराव दौलत निळम	१४४-१४७
३१	यवतमाळ जिल्ह्यातील कापूस पिकांची उत्पादकता - एक भौगोलिक अभ्यास डॉ. वनश्री पं. लाखे	१४८-१५५
३२	शासिक शिक्षणाचे स्वरूप व महिलांचा सहभाग डॉ. दिलीप मोहनराय काळे	१५६-१६१

३२. शारीरिक शिक्षणाचे स्वरूप व महिलांचा सहभाग

डॉ. दिलीप मोहनराव काळे

संचालक, शारीरिक शिक्षण व क्रीडा विभाग, स्वामी विवेकानंद महाविद्यालय, मुकामबाद.

प्रस्तावना

क्रीडा स्पर्धेतील मुलींचा सहभाग ही एक जटील समस्या आहे. त्यामुळे या सहभागाची कारणमीमांसा क्रीडा समाजशास्त्रीय दृष्टीने करावी लागेल. मराठवाडा प्रदेश हा सामाजिक व आर्थिक दृष्टीने मागासलेला आहे. १२९४ पासून १९४८ पर्यंत हा प्रदेश प्रथम सुलतानशाही व नंतर निजामाच्या काळात गुलामगिरीत राहिल्यामुळे या प्रदेशात मुलींच्या सर्वांगीण विकासासाठी दुर्लक्ष झाले. या प्रदीर्घ सामाजिक गुलामगिरीचा प्रभाव जीवनाच्या विविध क्षेत्रात दिसतो. खेळ हे एक यार्पैकी महत्त्वाचे क्षेत्र आहे. अलिकडे शिक्षणाचा प्रसार, सामाजिक जागृती, आर्थिक विकासाच्या संधी तसेच नवे सांस्कृतिक वातावरण, प्रसारमाध्यमांचा प्रभाव या सर्व घटकांमुळे मागास भागात सुद्धा मुलींच्या क्रीडा सहभागाबाबत पोषक वातावरण तयार होत आहे. हे वातावरण तयार करण्यासाठी केले जाणारे प्रयत्न अद्यापही अपुरे आहेत. या सर्व प्रयत्नांचा परिपाक म्हणजे खेळाचा दर्जा होय.

श्री. ब. गोगटे यांनी मराठवाड्यातील शिक्षण या ग्रंथामध्ये विद्यार्थिनींच्या शिक्षणाचे प्रमाण कसे कमी आहे ते सांगून त्यामागील सामाजिक, आर्थिक व मानसिक कारणांची चर्चा केली आहे. त्याशिवाय इतरही घटक त्यात कारणीभूत ठरतात. त्याची सखोल व शास्त्रीय चर्चा करावयाची आहे. गोगटे यांनी आपल्या विवेचनात म्हटले आहे, 'स्त्रियांना पुरुषांसारखेच चांगले शिक्षण मिळणे अपेक्षित असते. शिवाय स्त्रियांना बालसंगोपन करावयाचे असल्याने त्यांना चांगल्या शिक्षणाची विशेष आवश्यकता असते.'^१ मराठवाडा विभागातील मुलींच्या अल्प क्रीडा सहभागासही हे सर्व घटक जबाबदार आहेत. त्याबाबत येथे सखोल व व्यावहारिक चर्चा करावयाची आहे.

शारीरिक शिक्षणाची संकल्पना

शारीरिक शिक्षणाची संकल्पना स्पष्ट करताना काही तज्ज्ञांची मते स्पष्ट केली पाहिजेत.

ब्राऊनवेल यांच्यामते, Physical Education should make men, women and young to become fit enabling them to discharge their duties in a normal way. It should develop attitudes and habits of good sportsmanship, good bearing and positive health.^२ शारीरिक शिक्षणाने तरुणांची प्रकृती व स्वास्थ्य उत्तम ठेवून त्यांना तंदुरुस्त ठेवण्यासाठी साहाय्य केले पाहिजे.

थॉमस यांच्यामते, Physical Education is an education through physical activities selected for development of total personality of the child and its fulfillment and perfection in body, mind and spirit.^३

शारीरिक शिक्षण हे अशा प्रकारे व्यक्तिमत्त्वाच्या संपूर्ण विकासासाठी साहाय्यभूत ठरते. देह, मन आणि चैतन्याच्या अभिव्यक्तीसाठी ते पोषक ठरते.

ब्रुचर यांनी केलेली मीमांसा अधिक अर्थपूर्ण वाटते. त्यांनी म्हटले, Physical Education is an integral part of total education process and has its aim the development of physically, mentally, emotionally and socially fit citizens through the medium of physical activities which have been selected with a view to realizing these outcomes.⁴

शारीरिक शिक्षण हे संपूर्ण शिक्षणाचा एक अविभाज्य घटक होय. शिक्षण एक प्रक्रिया असून त्याद्वारे बौद्धिक, शारीरिक, भावनिक, सामाजिकदृष्टीने परिपूर्ण नागरिक तयार केला जातो. या प्रकारच्या निर्मिती प्रक्रियेची जडणघडण हेच त्याचे उद्दिष्ट असते. शारीरिक शिक्षणाची ध्येय-उद्दिष्टे संशोधकांनी बारकाईने मांडली आहेत. ह्या व्याख्यांचा विचार करता असे लक्षात येईल की, शारीरिक शिक्षणामुळे फक्त शरीराचाच विकास होतो असे नाही, तर शरीरातील सर्व संस्थांचा विकास त्यातून संभवतो. अशा प्रक्रियांचा व संस्कारांचा परिपोष शारीरिक शिक्षणाच्या माध्यमातून होतो.

शारीरिक शिक्षणाच्या माध्यमातून तरुण पिढी सुदृढ, निरोगी, मानसिकदृष्ट्या निकोप व प्रसन्न होऊन देशासाठी उत्तम नागरिक होतात. म्हणूनच डॉ. जे.बी. नॅश असे म्हणतात की, शारीरिक शिक्षण हे शिक्षणाचे अविभाज्य अंग आहे. त्यांच्यामते, शिक्षण व शारीरिक शिक्षण ह्यांची उद्दिष्टे सारखीच आहेत.⁵ महाविद्यालये व विद्यापीठांनी अशा प्रकारची नवी पिढी घडवावी अशी अपेक्षा दिसते. शारीरिक शिक्षणाची उद्दिष्टे ही व्यक्तिमत्त्व विकास व स्त्री-पुरुष समानतेसाठी पोषक असतात.

महिलांचा सहभाग

स्पर्धेच्या ह्या युगात प्रत्येक क्षेत्रात मुली मोठ्या प्रमाणावर सहभागी होत आहे; पण क्रीडा क्षेत्राशी तुलना केल्यास त्यांच्या सहभागाला बऱ्याच मर्यादा आलेल्या आढळतात. त्याची कारणे बरीच आहेत. दिवसेंदिवस खेळांच्या तंत्रात बदल होत आहे. साधने, सुविधा वाढत आहेत. अत्याधुनिकता त्यात येत आहे.

या प्रगत तंत्राचे व कौशल्यांचे प्रशिक्षण मुलींना कसे देता येईल हा ही एक महत्त्वाचा प्रश्न होय. प्रा. रॉबर्ट हिग्न यांच्यामते, 'महिला क्रीडा विषयक चळवळीचे दोन पैलू आहेत. पहिला खेळाडूंच्या समुदायात महिलांचे यश सांगणारा होय. तर दुसरा घटक हा विशाल महिला समुदायाच्या सहभागाशी निगडित असतो.'⁶ पुढे हिग्न म्हणतात, महिलांना क्रीडा सहभागाची अनेक क्षेत्रे उपलब्ध करून दिली पाहिजेत. विविध उद्योगसमूहातील महिला खेळाडूंनाही उत्तेजन दिले पाहिजे.

महिला क्रीडा सहभागाची कारणमीमांसा करताना प्रा. हिग्न यांनी अचूक निदान केले आहे. त्यांच्यामते, Women in sports today tends to be a popular subject, but for those wishing to delve into the history of it in the early period⁷ खेळातील महिलांचा सहभाग हा एक लोकप्रिय विषय आहे; परंतु ज्यांना त्यात शोध घ्यावयाचा आहे, त्यांनी आरंभीच्या इतिहासाकडे दुर्लक्ष करता कामा नये. कारण सन १९१४ पर्यंत ऑलिंपिकमधील महिला सहभागासही विरोध होत होता. थोडासा मार्गाल इतिहास पाहता असे दिसते की, पहिल्या महायुद्धाच्यापूर्वी ब्रिटनमध्ये विम्बल्डन स्पर्धेमध्ये सन १८८४ मध्ये स्त्रियांना खेळण्याची परवानगी देण्यात आली. सन १८८५ मध्ये ब्रिटनमध्ये महिलांचे शारीरिक शिक्षण

महाविद्यालय सुरू झाले. सन १९०० सालच्या पॅरिस ऑलिंपिकमध्ये 'टेनिस व गोल्फ' हे खेळ प्रदर्शनीय सामने म्हणून खेळले गेले. सन १९२० च्या ऑलिंपिकमध्ये २० देशांच्या (१३६ महिलांनी) क्रीडा स्पर्धेत भाग घेतला होता. सन १९२८ च्या ऑलिंपिकपासून स्त्रियांना क्रीडा सहभागाची परवानगी देण्यात आली. १९४८ च्या लंडन ऑलिंपिकमध्ये दोन मुलांच्या आईने सर्वात वेगवान महिला म्हणून किताब मिळविल्या व सर्वत्र तिचे कौतुक झाले. सन १९६० च्या ऑलिंपिकपासून महिलांच्या सहभागाचे चित्र पालटले. सन १९७२ चे ऑलिंपिक हे महिला जिम्नॅस्टिक्स खेळाडूंनी गाजवले व पुढे सातत्याने हा आलेख उंचावतच गेला.^६ अशा प्रकारे महिलांना क्रीडा क्षेत्रातील सहभागासाठी निरंतर संघर्ष करून आपले स्थान निश्चित करावे लागले हे विसरता कामा नये. भारताला क्रीडा क्षेत्रात प्रगती करून अधिकाधिक सुवर्ण पदके प्राप्त करून घ्यावयाची असतील तर ग्रामीण भागातील निराशाजनक व प्रतिकूल परिस्थिती बदलली पाहिजे.^७ त्यामुळे या प्रबंधात मुलींच्या क्रीडा सहभागाचा विचार केला आहे.

मराठवाडा हा ग्रामीण कृषीप्रधान व मागास विभाग आहे. या भागात सन १९५७ साली स्वतंत्र असे मराठवाडा विद्यापीठ स्थापन झाले व त्यामुळे क्रीडा शिक्षणाला गती लाभली.

मराठवाड्यातून एकूण आठ जिल्हे आहेत. औरंगाबाद, जालना, बीड, उस्मानाबाद, परभणी, नांदेड, लातूर व हिंगोली या सर्वांकरिता पूर्वी एकच विद्यापीठ होते. पण कालपरतवे शैक्षणिक विस्तार वाढत गेला आणि कालांतरात सोयीसाठी वेगवेगळे विद्यापीठे झाली. सर्व शैक्षणिक विभागाबरोबर शारीरिक शिक्षण यापैकीचा एक विभाग आहे.^{१०}

मराठवाड्यातील मुलांमुलींच्या क्रीडा नैपुण्याला वाव देणारा शारीरिक शिक्षण या विभागाची क्रीडा विषयक असणाऱ्या सोयी-सुविधा, शहरी भाग, ग्रामीण भाग, शैक्षणिक दर्जा यांचा विचार करता आढळलेल्या सहभागाची मोमांसा केली पाहिजे. दोन्ही विद्यापीठांतून खेळणाऱ्या मुली आणि विभागासाठी त्यांची निवड हा एक मुलींच्या क्रीडा सहभागाबाबतचा प्रश्न सातत्याने जाणवत होता. ह्यावरच संशोधन करावे या हेतूने प्रस्तुत संशोधन विषय हाती घेतला आहे.

'प्रा. हिग्ज' यांनी महिला सहभागाचे विश्लेषण करताना मुलगांमधील विवेचन केले आहे. त्यांच्यामते, 'अनेक अभ्यासक महिला सहभागाकडे दुर्लक्ष करतात. मध्यमवर्गीय नागरी कुटुंबाच्या पलिकडे जाऊन असा विचार करावा लागतो.'^{११} भारतामध्ये तर आदिवासी, वनवासी तसेच मागासवर्गीय व भटक्या विमुक्त यांच्यातील क्रीडा सहभागाचा अभ्यास करताना असाच दृष्टीकोन ठेवला पाहिजे. कारण हे सर्व घटक संस्कृतीकरणाच्या प्रक्रियेत प्रगत प्रदेशापेक्षा कमालीचे मागे राहिले आहेत. त्यांच्यातील या सर्व मागासलेपणामुळे खेळाकडे असलेला त्यांचा ओढा कसा वाढविता येईल हा चिंतेचा व संशोधनाचा विषय बनला आहे.

महिला सहभाग निर्धारणाचे घटक

कुठल्याही समाजातील शैक्षणिक व्यवस्थेत महिलांचा क्रीडा सहभाग ही एक गुंतागुंतीची प्रक्रिया असते. महिलांचा अधिकाधिक सहभाग हा पुढील काही घटकांवर अवलंबून असल्याचे दिसून येते. डोनाल्ड च्यू यांनी डायमेशन ऑफ स्पोर्ट स्टडीज या ग्रंथात खेळातील महिलांचा सहभाग यावर स्वतंत्र प्रकरण दिले आहे. त्यांनी महिला क्रीडा सहभागाचे पुढील घटक नोंदविले आहेत.

कुटुंबाची सर्वांगिक सनातनी समाजाला खी आणि पुनर्जात यात बनवून देण्यात येते. भारतासारख्या देशाला विकसनक्षेत्रात दुय्यम स्थानाले जाते व पुनर्जात प्रदान दिले जाते. भारतामध्ये मनुष्यसंख्यातून किंवा आणि देशाला यांना दुय्यम दर्जा देण्यात येऊन आहे.¹¹ त्यामुळे भारतात मुलींना खेळात सहभागी करून घेऊन देऊन जात नाही. मुख्य अर्थिकाची संपूर्ण दिली जाते. कायम खेळातील सहभाग हा सामाजिक स्तरावरचा एक भाग होय. सनातनी समाजाला असे स्वरूप आहे.

त्या-त्या देशाला मुलींच्या सहभागाची संपूर्ण कमी आहे त्यांच्या वर्तमानातून अडथळी असतात. कुटुंबाची राष्ट्रभेद शिस्तकाय त्या देशाच्या भविष्यकाय विचार करताना खी-पुनर्जात समाजाबाबत किती विचार करणार याचा त्या समाजाची मतात अडथळी असते.¹² भारतात महात्मा पुणे, महात्मा गांधी, महात्मी कर्वे यांनी मुलींच्या शिक्षणाबाबत लक्ष दिले. त्यानंतर त्यांचे शिक्षण व त्यांचा खेळ याबाबत व्यापक चळवळी उरली नाही. पारंपारिक अर्थाला हे मुलींच्या अल्पसंख्येबाबत एक महत्त्वाचे कारण आहे.

पुनर्जात व महिला यांच्या कुटुंबात महिला या दुर्बल असतात व त्या संवसारात खेळात उतरून राहतात असा दुर्बला दुर्बलाबाबत वेगळा जातो.¹³ पण हा दुर्बलाबाबत खेळ असून, आता ऑलिम्पिकमध्ये मुलींची कामगिरी भारतात अन्य क्षेत्रांमध्ये खेळात मुळा मुली आणखीच असल्याचे दिसून येते.

खी-पुनर्जात समाजात गरीब देशासारखी शिक्षण, प्रशासनामध्ये व अन्य संस्थांमध्ये जीवनातून समाजाबाबतची प्रक्रिया गतिमान करणे लागते, पण विकसनक्षेत्रात समाजात तसे घडत नाही. खेळातून मुलींना बाजूला ठेवले जाते व मुलींना अधिक प्रदान दिले जाते.

मुलींच्या खेळाच्या सहभागात व्यक्तींमधील विकास हा एक महत्त्वाचा घटक होय. जर मुले किंवा मुली यांचे व्यक्तिमत्त्व प्रभावातून विकसित झाले नाही तर खेळात रुची निर्माण होणे कठीण होते. शारीरिक शिक्षणातून उच्चमार्गाने स्तरावरून मुलींमध्ये खेळाची आवड निर्माण केली तरच योग्य व्यक्तिमत्त्वाचा विकास होऊ शकतो.

महाविद्यालयीन स्तरावर आर्थिक साधनसमुदायाचा अभाव असल्यामुळे मुलींच्या खेळासाठी लागणाऱ्या सुविधा, मैदाने, उपकरणे तसेच विविध प्रकारच्या क्रोडा साधनांची यांची खरेदी केली जात नाही. आर्थिक अडथळांमुळे प्रवास तसेच मुलींना छावणीचा सवास आहार, प्रशिक्षण याकडे दुर्लक्ष होते.

एखाद्या प्रदेशात खी-पुनर्जात चळवळ जेव्हा गतिमान होते तेव्हा विविध क्षेत्रात खेळात खेळातून पुनर्जात करून महिला विविध क्षेत्रात पुढे येतात. भारतात १९७२ नंतर ही चळवळ गतिमान झाली आणि त्याची फळे १९९० नंतर दिसू लागली. पी. टी. ठाकूर, सायना नेहवाल, सानिया मिर्झा इत्यादींचा उदय हा या चळवळीनंतर झाला आहे. त्यापूर्वी मात्र मुलींच्या सहभागाबाबत नकारात्मक दृष्टीने पाहिले जात असे.

मुलींच्या खेळा सहभागातून प्रशिक्षण व सार्व सुविधा यांना स्वतंत्र महत्त्व आहे. जर मुलींसाठी स्वतंत्र सुयोग्य खी प्रशिक्षण असताना तर मुली अधिक मोठेपणाने खेळात भाग घेतात. तसे नसल्यामुळे पालक मुलींना खेळात सहभागी

PRINCIPAL
Swami Vivekanand Mahavidyalaya
Mukramabad To. Mukhed. Dist. Nanded

कारणवत्कडे दुर्लक्ष करताना.” योग्य प्रशिक्षण, साधन आणि व्यक्त्य आकार या सर्व बाबी विद्यार्थी उपलब्ध होण्यास त्यांना सुलीक्ष सहभाग अवलंबून असतो.

एखाद्या प्रदेशात समाजाची सुलीक्ष खेळावकडे कारणाची मान्यता देणे आणि त्यास यशस्वी करणे अशाच सहाय्य अवलंबून असते. समाज समामध्ये सुलीक्ष सहभागावकडे यत्नासकडे दुर्लक्षे करिते, जसे, कधी, योग्य न होण्यास त्यांच्या प्रभावामुळे सुलीक्ष सामाजिक जीवनात योग्यते पाहणे त्यां योग्य योग्यतेतून दिले जात नाही. समाज समाम ही सामाजिक मान्यता प्रकृतीने दिवून येते.¹¹

संगणकामुळे जीवनाच्या सर्व क्षेत्रात जसे बदल झाले आहेत तसे खेळावकडे प्रत्येक क्षेत्रात आणि खेळावकडे अतिरिक्त क्षेत्रातच्या प्रभावातून नवे यत्नावरण त्यांना झाले आहे. न्यू योजने मध्ये, समाज क्षेत्रातमुळे सामाजिक यत्नावरण बदल झाले आणि पुराणाप्रमाणे अतिरिक्त जीवनाचे स्थानात अनुभवून आहेत.¹² एखाद्या प्रदेशात अतिरिक्त क्षेत्रात विद्यार्थी उपलब्ध आहे त्यावरून सुलीक्ष खेळावकडे सहभागाची दिवून टाकिते जाते.

सामाजिक

या घटकांचा विचार करताना सुलीक्ष खेळावकडे सहभाग यादरिक्तता येणेही उपयोग्यता तसेच जमिनी उपयोग्यता आणि निमित्त उपयोग्यता या तीन बाबींचा धर दिवून जात आहे. खेळावकडे व्यवस्थापन उपयोग्य दुर्लक्षे करिते तर सामाजिक खेळावकडे एक नवे रूप देऊ शकतो ही तर्कित अतिरिक्तता सादरुका व त्रिध्यासतात सादरुका येत आहे. अतिरिक्तता अतिरिक्त सहभागावकडे उपकरणांची उपलब्धता, कास त्या प्रमाणेच त्यासाहित्य उपकरणे विक्रीची सहभागावकडे, सादरुकाविक्रमदुर्लक्षे अतिरिक्त खेळावकडे दरी उपयोग्यता योग्य प्रशिक्षणाची गरज आहे. तसेच समाज समाम व तदरिक्त खेळावकडे जीवनात व्यक्तता फिट्टक टेलर, पीटर ड्रकर इ. व्यवस्थापन तर्कांनी या दुर्लक्षे करिते अतिरिक्त सहभागावकडे आहे. खेळावकडे ही दिवून जाते, त्यानील अवयव दरी हा वैज्ञानिक व्यवस्थापन अवलंबून असतो. त्यानील प्रत्येक अवयव हा सुलीक्ष, सुनिश्चित आणि तेवढाच सुलीक्ष असेल तर खेळावकडे सहभागावकडे सुलीक्ष राहू शकते, परंतु त्यात सुलीक्ष अवयव तर अतिरिक्त सहभागावकडे दुर्लक्ष होते.

संदर्भसूची

1. गोपटे श्री. ब., मराठवाड्यानील दिवून, एमएचएटी, औरंगाबाद, पृष्ठ-२६८
2. वेण्णव पी., योगा अँगड इटस डमॅन्स, वैद्यकीय प्रकाशन, औरंगाबाद, २००७, पृष्ठ-२२
3. दिवून, पृष्ठ ६०
4. दिवून, पृष्ठ ६०
5. Jain Anoop, Women and Sports, Sports Publications, Delhi, 2004, pg. 261
6. Higgs Rober J., Sports a Researcher Guide, Greenwood Press, Newyork, 1982, p. 79
7. दिवून, पृष्ठ -२३२

PRINCIPAL
Swami Vivekananda Mahavidyalaya
Mukramabad Tal. Mukhed Dist. Handed

VOLUME - IX, ISSUE - IV - OCTOBER - DECEMBER - 2020

AJANTA - ISSN 2277 - 5730 - IMPACT FACTOR - 6.399 (www.sjifactor.com)

८. खडकीकर सरपाते, मोहन कुमार, शारीरिक शिक्षणचा इतिहास आणि पाया, हर्षद पब्लिशिंग, नांदेड, पृष्ठ-५२
९. नितू, ग्रामीण क्षेत्र में शारीरिक शिक्षा, नवी दिल्ली, २००४, उपरोक्त, पृष्ठ ४
१०. पांडरीकर दत्ता, मराठवाड्यातील शारीरिक शिक्षण व क्रीडा विकास, अश्वमेध स्मरणिका, १९९८, पृष्ठ -२६
११. किता, पृष्ठ ३६
१२. नितू, उपरोक्त, पृष्ठ ७
१३. Chu Donald, Dimensions of Sport Studies, John wiley & Sons, Newyork, 1982, pg 155
१४. Ibid, pg 162
१५. Jain Anoop, Opict, pg 127
१६. Ibid, pg 55
१७. Chu Donanld, Opcit, pg 43